

ΣΥΝΕΣΕΩΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ.

Ἐν τῷ ἐλθεῖν Δαυὶδ τὸν Ἰδουμαῖον, καὶ ἀναγγεῖλαι τῇ
 Σαῦλ, καὶ εἰπεῖν αὐτῷ, ἤλθε Δαβὶδ εἰς
 τὸν οἶκον Ἀβιμέλεχ. ν. α. 51.

Τὶ ἐγκαυχᾷ ἐν κακίᾳ ὁ δυνατός; ἀνομίαν ὅλῳ τῷ
 ἡμέραν, ἀδικίαν ἐλογίσαστο ἡ γλῶσσά σου. Ὡσεὶ
 ξυρὸν ἡκονημῶν ἐποίησας δόλον. Ἠγάπησας κακίαν
 ὑπὲρ ἀγαθωσύλῃ. ἀδικίαν ὑπὲρ τῆ λαλήσαι δικαιο-
 σύλῃ. Ἠγάπησας πάντα τὰ ῥήματα καταποντισμῶ, γλῶσσαν
 δολίαν. Διὰ τὸτο ὁ Θεὸς κατέλειψε εἰς τέλος,
 ἐκτίλει σε, καὶ μεταναστέλλει σε ἀπὸ σκηνώματός σου, καὶ
 τὸ ῥίζωμά σου ἐκ γῆς ζώντων. Ὁφονται δίκαιοι, καὶ
 φοβηθήσονται, καὶ ἐπ' αὐτὸν γελάσονται, καὶ ἔρῃσιν.
 Ἰδὲ ἄνθρωπος, ὃς ἐκ ἔθετο τὸν Θεὸν βοηθὸν αὐτοῦ.
 Ἀλλ' ἐπὶ ἡλπίσεν ὅτι τῷ πλήθει τῶ πλάτε αὐτῆ, καὶ ἐνε-
 δυναμώθη ὅτι τῇ ματαιότητι αὐτῆ. Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ
 ἐλαία κατάκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ τῷ Θεοῦ. Ἠλπισα ὅτι
 τὸ ἔλεος τῷ Θεῷ, εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῷ
 αἰῶνος. Ἐξομολογήσομαί σοι εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἐποίη-
 σας, καὶ ὑπομνῶ τὸ ὄνομά σου, ὅτι χρηστὸν ἐναντίον τῷ
 ὀσίων σου.

Εἰς τὸ τέλος. Ὑπὲρ Μαελέθ.

ΣΥΝΕΣΕΩΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ. ν. β. 52.

Εἶπον ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτῆ, ἐκ ἔστι Θεός. Διέφθα-
 ρησαν, καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἀνομίαις, ἐκ ἔστι ποιῶν
 ἀγαθόν. Ὁ Θεὸς ἐκ τῶ ἔρανος διέκυψεν ὅτι τῆς Τύχης
 τῷ ἀνθρώπων, τῷ ἰδεῖν εἰ ἔστι σωτῆρ, ἢ ἐκζητῶν τὸν
 Θεόν. Πάντες ὀξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν, ἐκ ἔστι ποιῶν
 ἀγαθόν, ἐκ ἔστιν ἴσως εὐδός. Οὐχὶ γινώσκονται πάντες οἱ
 ἐργαζόμενοι τῷ ἀνομίᾳ; οἱ κατεπίοντες τὸν λαὸν μετ' ἐν
 βρώσει ἄρτους, τὸν Κύριον ἐκ ἐπεκαλέσαντο. Ἐκεῖ ἐφοβή-
 θησαν φόβον, καὶ ἐκ ἡμῶν φόβος. Ὅτι ὁ Θεὸς διεσκόρπισεν